

Krieger: Da min ærede Collega, det 1ste Medlem for Kjøbenhavn (Madvig), saa stærkt har udtalt sig ikke blot om § 4, men ogsaa om, hvad der bestemt vilde være til Universitetets Skade, vil jeg dog, uden at jeg iøvrigt kjender de Forhandlinger, der have fundet Sted om det deri omhandlede Spørgsmaal, og altsaa uden at kunne udtale nogen Mening i saa Henseende enten for eller imod, blot bede det ærede Medlem om at overveie, om han ikke lægger for Meget ind i de Ord, der staae i § 4, og om ikke den bestemte Paastand, der nu af ham blev fremsat, hviler paa en Misforstaaelse. Uagtet det ærede Medlem ikke har stillet det Vædringsforslag, som han havde bebudet, have vi dog i Udvalget talt om denne Sag, men vi have hverken fundet os foranledigede til at opfordre ham til at stille noget Vædringsforslag til § 4, eller til selv at stille et saadant, idet det er forekommet os, at Ordene i § 4 vare saa rummelige, at de ikke vilde kunne forhindre en saadan Overenskomst, som maatte være ønskelig for alle Parter, uden at der derhos laa nogen Tvang i dem. Der staager nemlig i § 4 kun: „Et Areal af Størrelse indtil 21 Tønder Land“, men der er ikke sagt, at det skal være 21 Tønder Land stort, og dernæst staarer der ikke, at det Vædringslag, som Universitetet skal give, skal være hele den nuværende botaniske Haves Grund, men der staarer kun, at Universitetet skal give „Vædringslag i den nuværende botaniske Haves Grund“. Der er altsaa givet et saa stort Spillerum, at min Samvittighed, skjøndt jeg virkelig ikke vil træde Universitetet nær, paa ingen Maade kan føle sig betyngtet af, hvad der staarer. Jeg vil tilføie, at jeg tidligere — men jeg veed ikke, om der senere er fremkommet Oplysninger, der tale for det Modsatte — har troet, at Universitetets, Byens og Statens Interesser forenede sig om at finde det Terrain, der her er Spørgsmaal om, at være vel egnet til en botanisk Have. At den nuværende botaniske Have skal flyttes, ere jo Alle enige om. Jeg veed, som sagt, ikke, om der ikke senere maatte være fremkommet Oplysninger, hvorefter det omhandlede Terrain ikke længer kan anses for hensigtsvarende. Men, dersom det eller en Deel deraf maatte fyldestgjøre Universitetets

Ønsker — og jeg troer ikke, at Kirke- og Underviisningsministeren vilde paatvinge Universitetet nogen Grund til en botanisk Have, som alle de, der skulde gennemføre Planen for dens Indretning, ansaae for uhenigtsmæssig, — og dersom den Deel deraf, der maatte blive tilbage, kunde give Plads til en Institution, som det vilde være ønskelig at tilveiebringe i Nærheden af Kjøbenhavn, men som jeg tænker mig tilveiebragt ved private Kræfter, nemlig en større zoologisk Have, saa vilde der derved foregaae en Disposition, som vilde være meget at anbefale. — Hvad jeg imidlertid fortrinsviis har villet fremhæve, det er, at § 4 efter dens Affattelse i Sandhed er meget rummelig.

Krigsministeren: Efter de Yttringer, vi hørte af den sidste ærede Taler, kan jeg indskrænke mig til nogle saa Bemærkninger til Svar paa, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavn (Madvig) yttrede. Denne Paragraph, som foruroliger ham, er kommen ind i Loven paa udtrykkelig Forlangende af min Collega, Ministeren for Kirke- og Underviisningsvæsenet. Den er bleven udtrykt paa en for Universitetet saa fordeelagtig Maade, at jeg nægter ikke, at jeg har havt nogen Betænkelse derved, og det er kun, fordi den vedkommende Minister meget har ønsket det, at jeg har samtykket i, at Paragraphen blev affattet paa denne Maade. Jeg troer, som ogsaa det sidste ærede Medlem (Krieger) udtalte, at der i saa fuldt Maal er taget Hensyn til Universitetets Læve, at enhver Forandring vil være til Skade for de Interesser, som det ærede Medlem (Madvig) saa varmt forfølger. Hvorledes man vil forhandle om denne Sag, hvilken endelig Ordning den maatte faae, kan jeg jo ikke sige, men efter den Priis, som er anseet for at være rimelig for Grundeierdomme for denne Deel af Fæstningsværkerne, vil 20 Tdr. Land, beliggende paa dette Sted, være en ganske overordentlig værdifuld Eiendom, og jeg troer derfor, at, medens der kun har været Betænkelse ved at indrømme saa Meget, vil der paa den anden Side ikke være nogensomhelst Grund til at frygte for, at Universitetets Interesser ikke skulde være blevne fuldstændigt varetagne ved denne Leilighed.